

Do nového roku bez přikrašlování a bez zatajování problémů!

Vážení spoluobčané, čeká nás další rok 2025 s jakous takous demokracií a s jakous takous tržní ekonomikou. Také s Evropskou unií a s NATO. S válkou na Ukrajině a s postupujícími klimatickými změnami. Do toho mohou přijít další vlny nelegálních migrantů nejen z Blízkého Východu, a také další virová pandemie. Kde v takové situaci vzít alespoň špetku optimismu? Kde jej vzal ve svém projevu prezident Pavel? Můj mírný optimismus v mezích zákona vychází z toho, že je potřeba problémy přiznat a pojmenovat je. A urychleně hledat řešení, i ta nepopulární – bez ohledu na blížící se volby do Poslanecké sněmovny. Osobně nekandiduji, nefandím žádné straně ani hnutí. A tak mohu s klidem, pomocí odborníků a svých zkušeností, hledat řešení. Volebně angažovaní to dělat nemohou, oni mohou jen slibovat a slibovat. Po volbách pak vytvořit protiústavní koalici a vymlouvat se na to, že koaliční partneři jim nedovolí plnit předvolební sliby.

Co je to za vlády, které zadlužují republiku na úkor našich vnuků? Jak může dobrá vláda připustit nejdražší energie a nejvyšší inflaci v Evropské unii? I když inflaci si ovšem zčásti roztáčíme sami. Výmluvy na zdražování energií, donedávna částečně opodstatněné, jsou dnes už jen vypočítavosti a bezohlednosti obchodníků, snahou vydělat co nejvíce na úkor zákazníků. (Proč se snižováním cen energií také neklesají ceny zboží?) Tím vším roste tlak na zvyšování platů a začarovaná spirála inflace se tak dál může roztáčet. K tomu jeden milion našich občanů nemá svého praktického lékaře. Tisíc našich lékařů pracuje v Německu a Rakousku, a u nás máme nedostatek lékařů! „Jak je to možné?“ Máme malou dostupnost bydlení, přitom je 860.000 bytů volných. „To je normální?“ Chybí nám prý pracovníci, přitom cca 200.000 trvale nepracujících žije ze sociálních dávek. O pracujících načerno raději nemluvit!

Nedělat skoro nic, prezentovat jen pozitivní fakta a zamlčovat fakta negativní. To je jednoduchá taktika současné vlády. To jí poradila UI (Umělá inteligence)? Co teď? Řešit problémy bez ohledu na volby a stranické pŕtky, utáhnout si opasky a nastolit vyrovnaný rozpočet! Například konečně začít plnit slib snížit počty úředníků při rostoucí digitalizaci. Podle Sokrata má vše mít své meze, tedy i liberalismus! Co by nám všem také hodně pomohlo, je narovnaní pokřivené demokracie. Vliv peněz na volební kampaň a následně na volební výsledky je obrovský. Plíživé oklešťování demokracie u nás i v Evropě podporuje také malý zájem občanů o politické dění. Padesátiprocentní neúčast občanů ve volbách. Opět: „Jak je to možné?“ Kam se poděla výuka k demokracii na středních školách? Naše pokřivená demokracie potom totiž v důsledku brání například tomu, aby se uplatnily prospěšné návrhy těch, kteří nevládnou. Jen proto, že je navrhuje opozice! Ty pak padají pod stůl, bohužel i spolu s naší životní, tedy ekonomickou, sociální, přírodní a kulturní úrovní.

Nechtěl bych, aby můj „projev“ vyzněl příliš pesimisticky. Věřím tomu, že se podíváme pravdě do očí.

Věřím, že se pokusíme problémy řešit podle svého nejlepšího vědomí a svědomí!

Vzpamatujme se, vzpamatujme se, vzpamatujme se!

Zdeněk Joukl

13.1. 2025